

Вяра

Допълнение към "Чудотворна икона на Пресвета Богородица Курско-Коренна Знамение"

Цитат от материала: "Въпреки масовото поклонение в София и всенародното покаяние в Севастопол, Божията майка не отклонила Господния гняв от Русия и от България.

ПРИЧИНИТЕ ЗА ТОВА БИЛИ ОТСТЪПЛЕНИЯТА ОТ ИСТИНСКОТО ПРАВОСЛАВИЕ НА ЦАРЕТЕ (КОИТО СА БИЛИ РОДНИНИ, ВИСШИ МАСОНИ И РЕВОЛЮЦИОНЕРИ ОТ ИЛЮМИНАТСКИЯ РОД САКС КОБУРГ ГОТТА), НА ЕДИНОВЕРНАТА СЪС СТАРООБРЯДЦИ РУСКА И ЕТНОФИЛЕТИЧЕСКАТА БЪЛГАРСКА ЦЪРКВИ, НА СИНОДИТЕ ИМ, И НА МНОЖЕСТВО КЛИРИЦИ И МИРЯНИ (ЗА ПОДРОБНОСТИ ВИЖТЕ ["СВЯТ" ЛИ Е РУСКИЯТ ЦАР НИКОЛАЙ II](#) и [ОТНОСНО КОРЕНА НА ЗЛОТО, НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“ И БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА](#))."

Фрагмент от първообраза на
чудотворната икона на
Пресвета Богородица Курско-
Коренна "Знамение" без обков

Вижте цялата статия:

в XIII век, в страшните години на татарския погром, когато почти цяла Русия лежала в развалини, Курск не избегнал съдбата на другите руски градове. Разорен от ханските пълчища, той се превърнал в диво пустинно място, обрасло с тъмни лесове и населено с диви зверове. Жителите на оцелелия от погрома град Рилск често ходели там на лов. Веднъж един ловец, търсейки дивеч по брега на река Тускари, недалече от Курск, се натъкнал на старинна икона, която лежала при корените на едно дърво, обърната надолу. Вдигнал я и видял, че изображението напомня Новгородската икона „Знамение“. И тутакси станало първото чудо - от мястото, на което лежала иконата, бликнал силен, пълноводен извор. Това се случило на 8/21 септември 1295 година.

След всичко това ловецът не се решил да остави иконата на предишното място, а построил малко дървено параклисче и поставил вътре новоявения образ на Пресвета Богородица. Скоро жителите на Рилск започнали да се стичат тук на поклонение, а новата светиня все повече се прославяла с чудотворство. Узнавайки за това, княз Василий Шемяка, в чиито владения се намирал гр. Рилск, заповядал тя да бъде пренесена в града. Всички жители се стекли да я посрещнат тържествено. Не благоволил да излезе само князът и в самия ден на пристигането на иконата бил наказан със слепота. Съвестта му обаче прогледнала - осъзнал вината си, покаял се и като принесъл усърдно моление пред светия образ, получил изцеление. Умиленият княз веднага построил в Рилск църква, посветена на Рождеството на Пресветата Дева, където била поставена иконата, а денят на нейното намиране започнали да

чествуват всяка година.

Не за дълго обаче останал пречистият образ на Небесната Царица в Рилск. По чуден начин той изчезнал оттам и макар че няколко пъти го отнасяли обратно, той все се връщал на мястото на своето явяване. Разбрали тогава че благоволението на Божията Майка лежи върху това място и оставили иконата в параклисчето, където отново започнали да се стичат вярващите за поклонение и горещи молитви. Молебствията за богомолците извършвал един благочестив свещеник, наречен Боголюб, който, поради голямото си усърдие и благоговение към Пресветата Дева, сам се заселил тук за подвижнически живот.

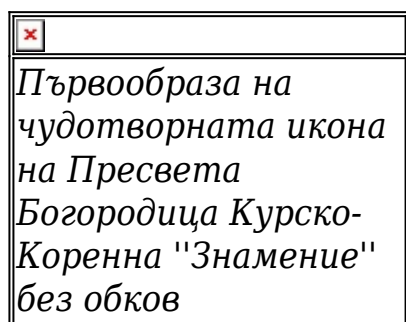
През 1383 година ново татарско нашествие врѣхлетяло курската земя. Татарите взели в плен свещеника, а параклиса поискали да запалят. Но макар да го обградили със сухи съчки и вейки, той не пламвал. Суеверните варвари се нахвърлили на Боголюб, обвинявайки го в магьосничество, но той изобличил безумието им, като не скрил истинската причина за тяхното безсилие - пречистия образ на Божията Майка. Тогава озлобените татари разсекли на две части светинята и ги захвърлили на различни страни, а благочестивия йерей отвели в плен. И там съхранил той верността си към Христа, въпреки заплахите и увещанията не склонил да приеме чуждата вяра, възлагайки цялото си упование на Небесната Застѣпница. И Тя не го изоставила. Веднѣж, както си пасял овце и се утешавал с църковни песнопения, прославящи Св. Богородица, наоколо минавали посланици на московския цар. Като узнали, че пастирът е руски свещеник, те решили да го откупят от плен. Така Боголюб се върнал в отечеството си и се заселил на старото си място, при дървения параклис. Скоро той с Божия помощ намерил разсечените части на чудотворната икона, съединил ги и те веднага се сраснали така плѣтно, че никаква следа не останала от повредата, само на мястото, където била

разсечена иконата, се появили капчици роса.

Мълвата за чудотворната сила на Курско-коренната икона се понесла из цяла Русия. През 1597 г. цар Фьодор Иванович заповядал тя да бъде пренесена в столицата Москва. Тогава върху иконата били изографисани допълнителни изображения - на Бог-Отец и старозаветните пророци. Царица Ирина Фьодоровна поръчала за реликвата скъп обков. По-късно върнали иконата в Курск, а през 1618г. била пренесена в Катедралната църква на Знаменския манастир, издигнат на мястото, където я открили четири века по-рано. Нарекли обителта така, защото Богородичният образ е от иконографския тип "Оранта" - "Знамение". Всяка година с чудотворния образ започнали да правят литийни шествия от Знаменския манастир до Курск и обратно. "Св. Богородица Курско-коренна" била пазена в Знаменския манастир чак до революцията от 1917 г.

Всеобщото почитание на тая светиня възбудило завистта на социалистите-революционери, чиято сатанинска идеология прониквала вече в Русия. На 3 март 1898 година няколко видни есери с участието на Максим Горки решили да унищожат иконата, да се надсмеят над народната вяра в чудодейната ѝ сила. За тая цел кощунствено била избрана Кръстопоклонната неделя през Великия пост. По време на всенощното бдение в Знаменския храм кощунниците незабелязано поставили в подножието на иконата бомба, снабдена с часовников механизъм. Взривът трябвало да стане по време на празничното богослужение. Но по непостижим начин часовниковият механизъм задействувал с голямо закъснение, когато храмът бил вече празен. Точно в два часа през нощта ужасен взрив разтърсил манастира. Картината в храма била страшна. На парчета бил разтрошен чугуненият позлатен балдахин над иконата, силно пострадали мраморните стъпала в подножието ѝ и масивният свещник пред нея.

Близката обкована в желязо врата също била счупена и избита от рамката, всички стъкла, даже в най-горния купол, били разбити. Но сред това всеобщо разрушение образът на Божията Майка сияел чист, недокоснат и невредим - дори стъклото на иконата останало цяло. Така Божията десница обърнала злодеянието в прослава. Стотици хора се стекли в храма, за да видят с очите си това знамение на благодатната сила на иконата и да ѝ се поклонят с укрепнала вяра.

Драматичната история на Русия от началото на ХХ в. предопределя и драматичната съдба на чудотворната светиня. И което е съвсем неизвестно - я свързва за кратко с България. Когато болшевиките превземат района на Курск, реликвата последователно отива в Ростов и Новоросийск, а след това е изнесена зад граница в Сърбия. През есента на 1920 г. Курският епископ Теофан решава да я върне в Севастопол, където по това време се намира щабът на въоръжените сили на Южна Русия под командването на ген. П. Врангел. Дните в края на септември били определени за време на всенародна молитва, пост и покаяние с вярата, че Бог ще избави Крим от болшевишката опасност. Хората с надежда очаквали Курско-коренната икона да се завърне при тях, та дано чудото стане! На път за Севастопол епископ Теофан спира в София, където немалко руснаци намерили втори дом след болшевишката революция. Той пристига на 20 септември, а на следващия ден - празника Рождество Богородично (ст. ст.) "прочутата старинна икона, цяла обкована и украсена със скъпоценности, биде изложена за поклонение в столичната Руска църква,

гдето се стичаше многоброен народ", както съобщава "Църковен вестник". Улиците край Руската църква били задръстени от българи и руски бежанци. Подобно масово поклонение София виждала за първи път.

Въпреки масовото поклонение в София и всенародното покаяние в Севастопол, Божиата майка не отклонила Господния гняв от Русия и от България. **ПРИЧИНИТЕ ЗА ТОВА БИЛИ ОТСТЪПЛЕНИЯТА ОТ ИСТИНСКОТО ПРАВОСЛАВИЕ НА ЦАРЕТЕ (КОИТО СА БИЛИ РОДНИНИ, ВИСШИ МАСОНИ И РЕВОЛЮЦИОНЕРИ ОТ ИЛЮМИНАТСКИЯ РОД САКС КОБУРГ ГОТТА), НА ЕДИНОВЕРНАТА СЪС СТАРООБРЯДЦИ РУСКА И ЕТНОФИЛЕТИЧЕСКАТА БЪЛГАРСКА ЦЪРКВИ, НА СИНОДИТЕ ИМ, И НА МНОЖЕСТВО КЛИРИЦИ И МИРЯНИ (ЗА ПОДРОБНОСТИ ВИЖТЕ ["СВЯТ" ЛИ Е РУСКИЯТ ЦАР НИКОЛАЙ II](#) и [ОТНОСНО КОРЕНА НА ЗЛОТО, НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“ И БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА](#)).**

С оттеглянето на Врангеловата армия от Севастопол и Крим иконата напуска завинаги руските земи, но не изоставила руснаците. Започва дългото ѝ странстване, което я превръща в духовен спътник на руската емиграция. Интересно е, че тази чудотворна икона е била донасяна отново често в България, като е оставяна в нашата родина за известни периоди до 1945 г. През това време светинята често посещава руските емигранти в околните страни. От 1945 до 1951 г. иконата "Св. Богородица Курско-коренна" се намира в Катедралния храм на Руската задгранична църква (РПЦЗ) в Мюнхен. На 5 февруари 1951 г. Курската икона е пренесена в Синодалната катедрала на РПЦЗ в Ню Йорк.

{{ _LINK1_ }}